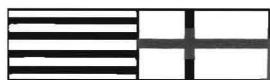

BUTLLETÍ

BUTLLETÍ

BUTLLETÍ

de l'associació cultural catalana als països nòrdics

“les quatre barres” NÚM 57 ANY 1993

BUTLLETÍ

BUTLLETÍ

BUTLLETÍ

BUTLLETÍ
de l'Associació Cultural Catalana
als Països Nòrdics
LES QUATRE BARRES

Publicació (Tidskrift)	: ISSN 0349-6120
Editor (Utgivare)	: LES QUATRE BARRES Humlegårdsgatan 19, 3tr S-114 46 Stockholm, Suècia
Compte corrent postal (Postgirokonton)	: 970916-3, Stockholm
Editor responsable (Ansvarig utgivare)	: Ramon Cavaller
Cap de redacció (Redaktör)	: Bodil Ceballos
Disseny (Lay-out)	: Jordi Bota
Impressió (Tryckning)	: Idérik Original & Offset AB, Gävle
Subscripció anual (3 números)	: Països Nòrdics, 80 corones altres països, 100 corones
Årsprenumeration (3 nummer)	: Norden, 80 kronor; andra länder, 100 kronor
Quota socis de Les Quatre Barres	: 100 corones (Butlletí inclòs) quota familiar 180 corones
Medlemsavgift Les Quatre Barres	: 100 kronor (med Butlletí); familj 180 kronor

SUMARI 2/1993 - Núm./ nr. 57, any XVI (årgång 16)

Editorial.....	3
Några Minnesord om Miguel Ibañez.....	5
Kulturella Nyheter.....	7
Notícies.....	9
Premi Batista i Roca (1993).....	12
L'article sobre la CRES, contestat per la FAES...	16
Canadà i Les Quatre Barres.....	18
Retalls.....	20
Correu.....	25
Pàgina infantil.....	27

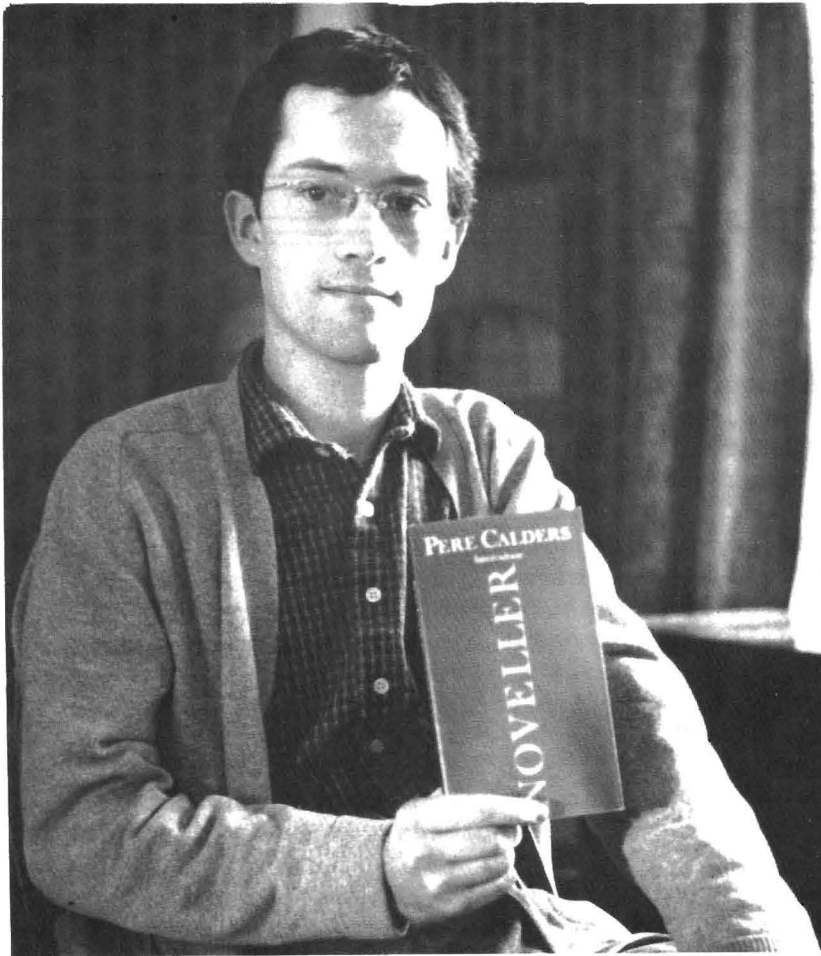
EDITORIAL

El present número del nostre butlletí és un número de dol. El nostre consoci Miquel Ibañez, admirable traductor de la nostra llengua al suec, és mort. Als 36 anys, en la plenitud de la vida, ens ha deixat un bon amic, i el millor ambaixador de la literatura catalana que mai hem tingut a Suècia.

Aquesta terrible notícia també ha causat una forta commoció en diverses institucions de Catalunya, sobretot en la Institució de les Lletres Catalanes, que ja havia reconegut els seus mèrits de traductor i li havia concedit el Premi Nacional de Literatura en el vessant de traduccions, per la versió sueca de "Mirall Trencat" de Mercè Rodoreda. Darrerament estava traduint la famosíssima novel·la medieval catalana Tirant lo Blanc, de Joanot Martorell, que ja tenia pràcticament acabada.

Miquel Ibañez va ésser la primera persona a Suècia que es va dedicar decididament a la traducció de literatura catalana. Abans d'ell, a part de les adaptacions de poetes catalans fetes per Arne Lundgren i Lasse Söderberg els anys setanta i vuitanta, no s'havien editat a Suècia obres d'escriptors nostres.

Fill del pintor català Joaquim Ibañez i la pintora sueca Maud Forsbäck, Miquel Ibañez havia estat educat en suec. El seu interès per la literatura i pel català el va portar, ara farà uns deu anys, a estudiar seriosament la nostra llengua i a començar a traduir autors nostres. Poc després va abandonar definitivament la carrera de matemàtic per dedicar-se plenament a la tasca de traductor.

Miquel Ibáñez deixa un gran buit en el camp de les traduccions catalanes al suec. Tenim la sort que ens queden les seves magnífiques versions de llibres de Pere Calders, Pere Gimferrer, Quim Monzó i Mercè Rodoreda, i esperem veure publicada aviat la novel la Tirant lo Blanc.

La seva sobtada mort ha mogut els seus pares a instituir la seva memòria un Fons per Traductors del Català. És una iniciativa lloable, que ajudarà a continuar la magnífica tasca a la que ell va dedicar-hi tant entusiasme i esforç.

R.B.

NÅGRA MINNESORD OM MIGUEL IBÁÑEZ

Översättaren Miguel Ibáñez, född i Trosa inte så långt söder om Stockholm har avlidit 35 år gammal. Hans frånfälle är givetvis framför allt en förlust för hans närmaste, men också för alla älskare av katalansk och kastiljansk litteratur. Han verkade i Stockholm, och det var här jag lärde känna honom, i en krets av unga intellektuella där han var den samlande gestalten.

Efter doktorandstudier i matematik började Miguel att under åttiotalet, genom studier vid bland annat Barcelonas och Stockholms universitet, lägga grunden till det som kom att bli hans största offentliga insats: översättning av skönlitteratur från katalanska och kastiljanska. På kort tid etablerade han sig som en av våra finaste översättare från dessa språk.

Ett uttryckligt erkännande fick han i våras, i form av det betydelsefulla katalanska priset Premi Nacional de Literatura. Prismotiveringen lød: "För den bästa översättningen av ett katalanskt verk till ett annat språk under perioden 1990-92". Verket i fråga var Mercè Rodoredas "Mirall trencat".

Prissumman gav Miguel den arbetsro han behövde för att lägga sista handen vid den filologiskt synnerligen krävande översättningen av de katalanska riddarromanen Tirant lo Blanc från 1490 - ett arbete som han nästan hann fullborda.

Miguel hade många järn i elden. 1984 vann han bokförlaget Brombergs novellpristävling, och han övergav aldrig strävan att bli författare på allvar, trots att översättningarna tog huvuddelen av hans tid. För att försörja sig översatte han dessutom stora mängder teknisk litteratur, ett arbete av liknande slag som det Cortázar lär ha haft i Paris.

Miguel var en underbar umgänges människa. Han uttryckte ibland oro över att inte hinna med allt han ålade sig, men var ändå mycket generös med sin tid. De många paellamiddagar han gav för vänkretsen utvecklade sig ofta till sannskyldiga symposier i Platons mening. Jag minns den skärpa han utvecklade under dessa samtal, men också den värme och den självklara bejakelse av tillvarons mångfald som utgjorde en del av hans varelse.

"Nuestras vidas son los ríos...". Under den senaste tiden har jag ibland återvänt till Jorge Manriques "Coplas por la muerte de su padre". Miguel och jag planerade att tillsammans översätta dikten - ett arbete som han skulle ha klarat utmärkt väl på egen hand och som nu får anstå.

Det finns ju många sätt att minnas en människa. I detta sammanhang får Manrique ange slutackordet, ty för mig var Miguel bland annat just en man halvt vänd mot medeltiden, med ett sunt främlingskap inför en samtid som nu genom hans bortgång har blivit fattigare vare sig den är det varse eller ej.

ULF ERIKSSON

KULTURELLA NYHETER

VISSA AV LES QUATRE BARRES MEDLEMMAR har i år tilldelats priser. Det började redan i april då översättaren Miguel Ibáñez tilldelades Premi Nacional de Literatura i Barcelona för sin översättning av Mercè Rodoredas roman "Mirall Trencat", ("Krossad spegel"). De två andra vinnarna var Maria Barbal för sin roman Càmfora och Joaquim Mallafré i Gavalda för sin språkstudie "Llengua de tribu i llengua de polis: bases de una traducció literaria". Priset delades ut av president Jordi Pujol.

Maria Carme Dahlin vann även hon under våren pris i Stockholm för sin vuxenundervisning.

Det senaste tillskottet i samlingen är det pris vår ordförande Maria Rosa de Domènech nyligen förlänats. Den 30 september i år tog hon emot priset "V premi J.M. Batista i Roca" i Barcelona. Hon har tilldelats priset för sitt arbete med att sprida den katalanska kulturen utomlands. Batista i Rocapriset tilldelas årligen 10 katalaner som lever utanför Katalonien och utdelas av IPECC (Institut de Projectió Exterior de la Cultura Catalana).

*

UNDER VÅREN 93 KOM PRESIDENT JORDI PUJOL till Stockholm i egenskap av ordförande för AER (Assembly of European Regions). Han var inbjuden att tala på en konferens anordnad av Stockholms Läns Landsting.

I Sverige är för närvarande fem regioner medlemmar av organisationen; Malmöhus län, Stockholms län, Södermanlands län, Upplands län och Gävleborgs län. Presidenten uttalade bland annat att

Sverige sedan 500 år är ett av Europas mest centraliserade länder. Det är ett påstående som tydligt avspeglas i den förvirrade debatt som pågår i landet om regionerna. Exempelvis har Gävleborgs län varit medlem sedan i januari utan att det nämnts i den lokala pressen förrän, i korthet och i samband med en artikel om Katalonien, i oktober. Samtidigt diskuterar man hur regionerna ska indelas, vilken funktion de ska ha, vem som ska slå sig ihop med vem, vad som kan bli mest lönsamt etc., etc. Det slående är att man, som brukligt är, bara pratar och inte handlar.

Det är väl i och för sig inte så konstigt eftersom regionerna aldrig förr fått bestämma större frågor själv så nu då så ska vara fallet verkar de plötsligt handlingsförlamade. Det pratas, och pratas medan tiden att knyta band med andra regioner, inför framtiden, rinner iväg.

*

ETT STORT STEG FRAMÅT FÖR DET KATALANSKA SPRÅKET togs den 28 juli i år när Andorra blev FNs 184 medlemstat. Det andorranska regeringsöverhuvudet, Oscar Ribas, höll Andorras inträdestal på katalanska vilket var första gången man kunde höra vårt språk talas inför Generalförsamlingen. I och med Andorras inträde är katalanskan nu officiellt språk på global nivå, vilket naturligtvis stärker dess ställning till förmån för alla katalansktalande territorier.

Oscar Ribas framhöll i sitt tal att Andorras rötter härrör från den katalanska kulturen; från Ramon LLulls, Ausias Marchs och Salvador Esprius språk./BC

En el nostre butlletí núm. 55 varem presentar el programa d'una diada de Mallorca que Les Quatre Barres junt amb ABF d'Estocolm havia d'organitzar durant la tardor del 92. Per bé que aquest acte no es mencionés en el passat número de la revista, ens complau de dir que l'activitat va ser un èxit total.

Va ser possible realitzar-la gracies al nostre soci Ramon Cavaller que va actuar des de Mallorca mateix per trobar participants i altre material. També hem de donar les gracies al senyor Carles Tous Prades, Regidor de l'Ajuntament de Palma de Mallorca, a la senyora Maria José Martorell, soprano, al senyor Fernando Núñez, pianista, al cantaire Biel Majoral i els seus músics, als nens de L'Escola Sueca de Mallorca que van enviar dibuixos, per la seva participació.

Altres punts del programa varen ésser preparats des de Suècia per Francesc Cabrera, Jens Nordenhök i Charlie Meyer. Gracies també.

*

A la tardor del 92 l'editorial sueca T.Fischer & Co. va publicar "Kameliagatan" ("El carrer de les camèlies") de Mercè Rodoreda. Aquest va ser anomenat el llibre del mes de febrer del 93 del club del llibre, Böckernas klubb de Suècia. El traductor Miquel Ibáñez també havia treballat en les traduccions de "Aloma" de la mateixa autora, i la del "Tirant lo Blanc". Ambdós llibres seran a l'abast del públic suec a la tardor del 94. Amb motiu de la publicació del Tirant esperem de poder aprofitar l'avinentesa per organitzar una diada de València a ABF. De Mercè Rodoreda s'han traduït al suec "La Plaça del Diamant" i "Mirall trencat".

*

L'editorial Wahlström & Widstrand va treure l'any passat la guia de butxaca "Barcelona och Katalonien" de Maria Carme Dahlin, Ronald Franklin i Joaquim Masoliver. Un llibre molt pràctic i amb informació inèdita, com un recorregut per la Barcelona modernista, excursions del Romànic, excursions gastronòmiques per la Catalunya medieval i, a més, amb tots els noms catalans normalitzats segons la nomenclatura oficial.

*

Per la primavera del 1993 Maria Carme Dahlin va rebre el premi de la ciutat d'Estocolm de promoció d'ensenyament d'adults. Enhorabona!

*

Al nostre malaguanyat traductor Miquel Ibáñez li va ser atorgat aquesta primavera el Premi Nacional de Literatura a Barcelona per la seva traducció de la novel·la "Mirall Trencat" de Mercè Rodoreda. L'acte de lliurament del premi va tenir lloc el dia 21 d'abril i va esser entregat pel President de la Generalitat Jordi Pujol.

*

El President de la Generalitat, Jordi Pujol, ahora president de l'Assemblea de les Regions d'Europa (ARE) va viatjar a Suècia, el 26 de maig, per entrevistar-se amb destacats polítics del país i cloure la conferència "Una Europa de les regions", organitzada pel Consell del Comtat d'Estocolm.

La conferència "Una Europa de les regions" és la primera gran manifestació regionalista a Suècia a nivell institucional. Els dirigents suecs estudien

President Jordi Pujol, conferència de premsa a Estocolm, 27 de maig 1993

la creació d'un regionalisme funcional que doti les regions d'atracció mitjançant ofertes, entre altres, culturals, educacionals i industrials, que les faci competitives entre elles mateixes i de cara a la resta de regions europees, amb la perspectiva de la integració de Suècia a la UE.

El president Pujol, malgrat el seu programa ben ple, va tenir la gentilesa de rebre els membres de Les Quatre Barres una estona al vespre al Hotel Strand d'Estocolm.

*

Deu catalans residents fora de Catalunya han estat distingits amb el V Premi "J. M. Batista i Roca", guardó d'atorgament anual convocat per l'Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana (IPECC), amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Entre les persones a les quals ha estat atorgat el V Premi Batista i Roca hi ha enguany la presidenta de la nostra associació les Quatre Barres, Maria Rosa de Domènech. Enhorabona també!

L'acte de lliurament dels premis Batista i Roca va tenir lloc el dia 30 de setembre proppassat.

PREMI BATISTA I ROCA (1993)

Pot ser no sempre recordem, o els nous socis no coneixen, la història darrera de l'associació "Les Quatre Barres". Per tant fem un petit recordatori publicant la motivació del jurat del Vè Premi Batista i Roca del per què es va atorgar a la nostra presidenta el premi enguany:

MARIA ROSA FAURE i LABORDA

Nasqué a Barcelona, el 17 de setembre del 1932.

Resideix a Suècia des del març de l'any 1957, on amb el seu marit Josep Domènech, hi anaren de viatge de nuvis i s'hi quedaren.

És llicenciada en filosofia i lletres per la Universitat d'Estocolm, i des del 1976 hi treballa com a lectora de llengua i literatura.

És sòcia fundadora del casal català de Suècia "Les Quatre Barres", associació cultural catalana als països nòrdics. Ha ocupat el càrrec de Cap de Serveis fins l'any 1981 i des d'aleshores reelegida Presidenta del Casal.

El casal fou una iniciativa d'una vintena de catalans establerts a Suècia que es reunien a Estocolm a la casa de la família Domènech-Faure. Així nasqué "Les Quatre Barres" que té com objectiu "fomentar els valors culturals dels Països Catalans entre els catalans dels països nòrdics i donar-los a conèixer dins d'aquesta àrea geogràfica i d'afavorir la comunicació i l'intercanvi cultural".

cultura catalana en col·laboració amb la Universitat i la Casa de Cultura d'Estocolm. Cursets de català, concerts de compositors catalans, diades dedicades a Barcelona (1991), a Mallorca (1992). Tot aixó ha despertat l'interès entre els hispanòfils suecs. Es prepara una diada dedicada al País Valencià, en motiu de l'edició de "Tirant lo Blanc" en suec, per la tardor del 1994.

"Les Quatre Barres" ha estat un element actiu i destacat en l'organització de Primavera Catalana 1989.

La festa de Sant Jordi ja és una tradició anual arrelada entre els catalans i amics suecs i també arreu d'Escandinàvia.

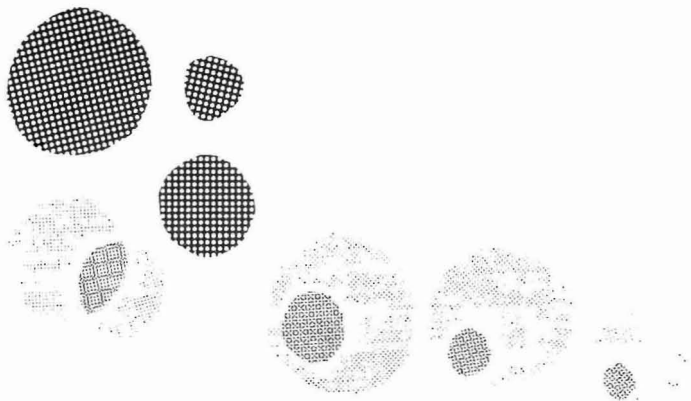
L'associació catalana té actualment un centenar de socis.

Catalunya i la seva cultura, abans desconegudes són ben conegudes a Suècia gràcies principalment a "Les Quatre Barres" i la seva presidenta.

Per tota aquesta tasca se li atorga el Premi Josep Maria Batista i Roca, en la seva V edició (1993).

Moment de rebre el premi: en la foto el President del Parlament de Catalunya, Sr. Joaquim Xicoy, el President de l'IPECC, Sr. Enric Garriga Trullols i la Presidenta de Les Quatre Barres, Sra Mª Rosa de Domènech.

Projecció Exterior de la Cultura Catalana

Vè premi J.M. Batista i Roca

L'Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana (IPECC) va lliurar el passat 30 de setembre el premi Josep Maria Batista i Roca a deu catalans residents fora de Catalunya. Aquest premi, d'atorgament anual, instituit i convocat per l'IPECC, reconeix la tasca que duen a terme els catalans que viuen lluny del país per a mantenir la presència catalana en el món i augmentar el coneixement dels Països Catalans i la cultura catalana a l'exterior.

L'acte de lliurament dels premis Batista i Roca 1993 fou presidit per Joaquim Xicoy, president del Parlament de Catalunya. Completaren la taula presidencial el Síndic de Greuges de Catalunya, Anton Cañellas; Pere Pi Sunyer, en representació de Joan Vallbé, comissionat per a Actuacions Exteriors; Josep M. Huguet, director del Consorci Català de Promoció Exterior de la Cultura (COPECC); Enric Garriga Trullols, president de l'IPECC; i Xavier Tudela, secretari de l'Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana, que fou qui presentà l'acte.

Els deu premiats d'aquest any han estat: Pere Barrufet, d'Aarau; Montserrat Bru, de Santiago de Xile; Jordi Carulla, de Bogotà; Maria Rosa Faure, d'Estocolm; Conxita Lleó, d'Hamburg; Antoni Montserrat, de Luxemburg; Francesc Panyella, de Marsella; Josep Puigvert, de Toronto; Ricard Rossell, de Mendoza; i Jordi G. Vives, de Buenos Aires. Llevat Francesc Panyella i Jordi Vives, tots els guardonats recolliren el premi personalment.

Josep M. Batista i Roca, en una fotografia de l'any 1920, quan estudiava antropologia a Oxford.

Després del sopar, que se celebrà al Gran Hotel Catalònia de Barcelona, la concertista Mireia Hernández Nubiola interpretà diverses peces tradicionals catalanes.

Posteriorment, els guardonats anaren recollint el guardó de mans del president del Parlament i de l'IPECC. Una vegada foren lliurades totes les plaques, Jordi Carulla i Antoni Montserrat feren sengles discursos en nom de tots els guardonats. L'acte finalitzà amb la intervenció d'Enric Garriga Trullols i Joaquim Xicoy.

Actualment són ja cinquanta els catalans de fora guardonats amb el premi Batista i Roca. Els països de residència dels guardonats són, pel que fa a Europa: França (5 premiats), Estat espanyol (4), Alemanya (4), Itàlia (1), Bèlgica (1), Regne Unit (1), Holanda (1), Luxemburg (1), Noruega (1), Suècia (2) i Suïssa (4). Pel que fa a Amèrica: Argentina (7), Brasil (1), Canadà (2), Colòmbia (2), Cuba (1), Equador (1), Estats Units (2), Mèxic (4), Uruguai (1) i Xile (3). Finalment, ha rebut també el premi Batista i Roca un català resident a Austràlia.

L'article sobre la CRES, contestat per la Federació d'Associacions Espanyoles a Suècia

La col·laboració de Joan Carles Cebrian "INFORMACIÓ SOBRE LA CRES" publicada al número 56 del Butlletí ha fet reaccionar a la Federació d'Associacions Espanyoles a Suècia (FAES), que el rebut en la seva revista RAICES del mes de setembre. A continuació transcrivim l'article, traduït, el qual va aparèixer sense firmar sota el títol "última hora".

"FAES es veu obligada, sense ànim de polèmica, a puntualitzar un article de Joan Carles Cebrian, publicat en el Butlletí de l'Associació "Les Quatre Barres", núm. 56 de 1993. FAES no dona la culpa, a la seva revista RAICES, a Joan Carles Cebrian, a qui ni tan sols anomena, així doncs no sabem per què se sent al·ludit.

El que sí que hem d'aclarir als lectors de RAICES i del Butlletí es que FAES, (abans FIEAS), mai ha pretès monopolitzar la representació de la colònia espanyola a Suècia.

FAES representa solament als 3.312 socis que estan integrats en les associacions membre i als subscriptors de RAICES.

Això hauria de saber-ho bé "Les Quatre Barres", una associació que va pertànyer a la FAES i que ens va deixar en el seu dia, per no sentir-se immigrants a Suècia de la mateixa forma que la resta de la colònia espanyola.

FAES, per tant, lluita per la reivindicació dels seus membres, aquesta lluita, influeix possiblement pel bé de la resta de la colònia espanyola, cosa que ens alegra: no pretenem el monopoli de res, sinó simplement prestar un ajut a tot espanyol que ens ho demani.

Al que FAES sí s'oposa, es que a les eleccions pels CRES es recorri a irregularitats, i la tan esbombada "representació de la colònia espanyola a Suècia" sigui assumida per un grup fantasmagòric. Quina personalitat jurídica té "Solidaridad sin Fronteras"? La del PSOE? Per què es neguen a identificar-se, si ho tenen tot net i democràtic?

El tan cèlebre "recurs" al Ministeri d'Afers Exteriors el firma el Sr. José Luis Ramírez González, i hem de reconèixer l'honestedat del company Joan Carles Cebrian, que manifesta al seu article: "Després d'haver-se rebut la decisió es va convocar la comissió electoral per posar en marxa el procés electoral, però els representants de la FAES es van negar a venir al·legant no haver rebut cap documentació sobre la resolució presa a Madrid, que per cert em sembla bé, però el que em sembla molt destructiu és que el Cònsol Sr. José Matres es negui a enviar a la FAES la resolució, al·ludint que no ha rebut de Madrid l'autorització necessària".

El company Joan Carles Cebrian reconeix implícitament el que en un altre lloc de RAICES vàrem manifestar sobre aquest afer: que a la "resolució" hi ha "gat amagat" i per això ara escomet sobre el Cònsol Sr. Mates.

La FAES ja ha impugnat la susdita "resolució" per ésser nul·la. Lamentem que el company Joan Carles Cebrian sigui víctima de les manipulacions de "l'inquisidor" de FAES Sr. Ramírez. No es el primer, ni serà el darrer, però ho tenen malament. Ho sentim."

(Traduït literalment del castellà. R. Bohigas)

Canadà i Les Quatre Barres

Aquest any, i aprofitant un viatge a Suècia per visitar uns amics suecs, en ser convidat per una laboració artística, vaig establir contacte amb amics catalans de "Les Quatre Barres".

Vaig tenir l'oportunitat de trobar-me amb la Presidenta del Casal, la senyora Maria Rosa de Domènech, i amb alguns dels membres del Consell Directiu per parlar una mica de ambdós casals, de les nostres activitats al Canadà, com també de les trobades anuals entre el Casal Català de Montreal i el Casal dels Països Catalans de Toronto que fem en un parc a l'aire lliure entre les dues ciutats, per facilitar les distàncies, i poder fer intercanvi d'impressions.

Amb els amics catalans de Suècia, ja ens coneixiem des de l'estiu del 1989, en ocasió d'un altre viatge quan junt amb els amics suecs, vam anar a la costellada que aquell estiu fèien als afores d'Estocolm.

Els vaig parlar del projecte que pensem portar a terme, un senzill monument dedicat a Salvador Dalí, a la ciutat de Montreal, i per tal de recollir fons i poder fer-ho realitat, tenim en venda samarretes impreses amb la fotografia del bust d'en Dalí en colors. Tant el bust com les samarretes han estat confeccionats al Canadà.

Concretament a Montreal, ja se n'han venut força dotzenes, i també se'n van vendre moltes a Toronto, i ara se'n venen a Suècia.

És un bon souvenir per identificar un Casal i per la promoció de la cultura catalana a l'exterior.

CASAL CATALÀ DE MONTREAL

Una creació *Pujolà*
pro monument **Salvador DALÍ,**

Les venem al preu especial de \$ Ca 9 dollars, unes 60 corones.

Els interessats poden fer les comandes escrivint a l'adreça següent: CP. Succ de Lorimier, Montreal Quebec H2H2N6 Canadà.

Es faràn públics els ingressos rebuts, i l'estat de comptes de les samarretes venudes.

ALBERT PUJOLA/Casal Català de Montreal

El cel de Maria Barbal

Temps 3/5 - 93.

l'escritora Maria Barbal ja ha guanyat els principals premis de la crítica. C. PUERTO/AS

Aquella mestra pallaresa que el 1985 es presentava a la societat literària catalana amb una novel·la sota el braç *-Pedra de tartera-* on, malgrat que semblés impossible, els escenaris no eren bars de moda ni els personatges, cocainòmans arreplegats, ha assolit vuit anys després tots i cada un dels cels literaris possibles, tant pel creixent nombre de lectors que s'acosten als seus treballs com pel reconeixement unànim de la crítica.

El passat 21 d'abril un jurat format pels millors espases de la crítica -Isidor Cònsul, Josep Faulí, Dolors Oller, Ramon Pla i Joan Triadú- atorgava el premi de narrativa dels XII Premis Nacionals de Literatura Catalana a Maria Barbal per *Càmfora*. El premi, dotat amb dos milions de pessetes, es dona, en les modalitats de narrativa, estudis de llengua i literatura catalana i traduccions d'obres literàries, a les millors obres publicades entre 1990 i 1992, la qual cosa fa encara més evident la consagració d'aquesta escriptora pallaresa que ja ha guanyat, en un lapse de temps més que impressionant, el Premi de la Crítica Serra d'Or i el premi estatal de la crítica.

La Institució de les Lletres Catalanes, l'organitzadora del sarau, també va concedir, en l'acte de lliurament presidit per Jordi Pujol, els altres dos premis. *Llengua de tribu i llengua de polis: bases d'una traducció literària* de Joaquim Mallafré -traductor de l'*Ulysses* de James Joyce- va rebre el premi als estudis sobre llengua i literatura catalanes d'un jurat format per Jordi Castellanos, Manuel Jorba, Josep Maria Nadal, Jaume Pérez i Montaner i Sebastià Serrano.

En darrer terme, el premi destinat a traduccions d'obres catalanes va recaure en Miquel Ibáñez i Forsbäck per la seva versió al suec de *Mirall trencat*, la millor novel·la de Mercè Rodoreda i, per extensió, de la literatura catalana del segle XX. Al jurat d'aquest premi hi participaven Joan Argenté, Jordi Llovet, Jordi Sarsanedas, Manuel de Seabra i Ricard Torrents.

Jordi Fexas

Joaquim Mallafré i Miquel Ibáñez obtenen, respectivament, els guardons dedicats a estudis literaris i a traduccions

El llibre, que va ser publicat l'any passat, ha rebut també el premi de la Crítica

Maria Barbal, amb la seva novel·la *Càmfora*, ha estat guardonada amb el Premi Nacional de Literatura Catalana en narrativa. Joaquim Mallafré ha estat distingit per un estudi sobre el traductor i Miquel Ibáñez per la seva adaptació al suec de *Mirall trencat*.

Redacció
BARCELONA

L'escritora Maria Barbal ha estat guardonada amb el Premi Nacional de Literatura Catalana per la seva novel·la *Càmfora*, que va ser publicada l'any passat i va obtenir un considerable èxit de públic i de crítica. Amb aquest guardó, la novel·la obté un altre reconeixement, ja que la mateixa obra ha estat distingida aquest any amb el premi de la Crítica Serra d'Or i el Premi Nacional de la Crítica.

Si Maria Barbal ha estat la guardonada en l'àmbit de narrativa, pel que fa a la modalitat d'estudis sobre llengua i literatura catalanes el guardonat ha estat el traductor i professor de la Universitat Rovira i Virgili Joaquim Mallafré, pel seu estudi titulat *Llengua de tribu i llengua de polis: bases d'una traducció literària*.

Pel que fa a la modalitat de traduccions d'obres literàries catalanes a altres llengües, el premi ha estat per a Miquel Ibáñez i Forsbäck, per la seva traducció al suec de *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda. L'entrega dels premis va tenir lloc ahir al vespre al Saló

Sant Jordi del Palau de la Generalitat. Cadascun està dotat amb dos milions de pessetes, i tenen com a principal objectiu destacar la millor obra de cada modalitat publicada entre 1990 i 1992.

El Pirineu i la ciutat

Càmfora, de Maria Barbal, narra l'experiència d'una dona que viu en un petit poble del Pirineu i que, de sobte, es veu obligada a *baixar* a la ciutat per viure-hi. El seu procés d'adaptació al nou medi i la seva integració a la nova realitat canviaran definitivament la seva vida. Aquesta novel·la, per tant, s'inscriu dins la tradició ja àmpliament conreada per l'escriptora, amb obres com *Pedra de tartera* i *Mel i metzines*, totes molt ben acceptades pel públic.

Maria Barbal, nascuda a Tremp el 1949, va estudiar filosofia i lletres a la Universitat de Barcelona, ciutat on viu des del 1970 i on és professora d'institut. La seva primera novel·la, *Pedra de tartera*, va guanyar el premi Joaquim Ruyra el 1984 i el Joan Crexells el 1985. Actualment, ja va per la vintena edició. Posteriorment va publicar

MIQUEL ANGLARILL

Maria Barbal ha estat distingida per la seva novel·la 'Càmfora'

La mort de Teresa (1986) i *Mel i metzines* (1990), que ja va per la quarta edició. De *Càmfora*, que es va publicar l'any passat, ja se n'ha fet tres edicions, i ha obtingut el premi de la Crítica Serra d'Or i el Premi Nacional de la Crítica.

Estudi sobre la traducció

Mallfré, un dels traductors més prestigiosos de les lletres catalanes, va obtenir el Premi de la Generalitat 1981 per la seva traducció de *l'Ulisses* de James Joyce. Una de les últimes obres que ha traduït és *Tristram Shandy*, de Laurence Sterne, que Proa acaba

de publicar. El seu estudi *Llengua de tribu i llengua de polis: bases d'una traducció literària* és una racionalització de la seva experiència com a traductor. Segons Mallfré, el traductor ha de buscar els referents antropològics —i no només els literaris i lingüístics— que ajuden a trobar la paraula equivalent.

En la modalitat de traduccions d'obres catalanes a altres llengües, Miquel Ibáñez ha estat escollit per la seva traducció al suec de *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda. Ibáñez, de pare català i mare sueca, actualment prepara la traducció de *Tirant lo Blanc*.

AVUI / 22 d'abril de 1993

DN

Tisdagen den 25 maj 1993

red: 08-738 12 21. Fax: 08-656 85 61.

2 000 000 pesetas till Ibáñez

EN AV VÅRA allra finaste yngre översättare från kastilianska och katalanska, Miguel Ibáñez, tilldelades i Barcelona nyligen Premi Nacional de Literatura. Detta betydelsefulla pris går till en romanförfattare, en essäist inom humaniora och en översättare från katalanska.

Prismotiveringen i Ibáñez fall lyder: "För den bästa översättningen av ett katalanskt litterärt verk till ett annat språk utgivet under perioden 1990-1992." Verket är "Mirall trencat" ("Krossad spegel", 1991) av Mercè Rodoreda (1909-1983), en släktskildring i tre generationer som med början i slutet av förra århundradet följer den barcelonesiska överklassens fortskridande förfall fram till strax efter inbördeskriget.

Med två miljoner pesetas i ryggen kan Miguel Ibáñez med förhöjt lugn ägna sig åt att fullborda ett pågående storverk: översättningen till svenska av riddarromanen "Tirant lo Blanc", av själve Cervantes utnämnd till den bästa av alla. Grattis Miguel!

ULF ERIKSSON

Maria Barbal obtiene el Premio Nacional de Literatura Catalana

C. M., Barcelona

Maria Barbal, con *Càmfora*, ha sido galardonada con el Premio Nacional de Literatura Catalana en la modalidad de narrativa. Joaquim Mallfré i Gavaldà, con *Llengua de tribu i llengua de polis: bases d'una traducció literària*, y Miguel Ibáñez Forsback, con la traducción al sueco de la obra de Mercè Rodoreda *Mirall trencat*, han obtenido el galardón en las modalidades de estudio sobre lengua y literatura catalanas y traducción de obras literarias catalanas a otras lenguas.

Los Premios Nacionales de Literatura Catalana, que con ésta llegan a su duodécima edición, están dotados con dos millones de pesetas. El presidente de la Generalitat, Jordi Pujol, que presidió ayer el acto de entrega de los galardones, manifestó su satisfacción "por el buen momento que atraviesa la producción literaria en Cataluña". "Los catalanes necesitamos dar a conocer nuestro país, y por tanto es muy importante que tengamos la ambición de ser capaces de ofrecer al mundo un buen producto literario y, a la vez, que seamos muy receptivos".

Miguel Ibáñez Forsback, que habló en nombre de los tres ganadores, agradeció a la Institución de les Lletres Catalanes "su importante papel en la difusión de la literatura catalana en el extranjero".

El País 22/ - 93

Ypperlig översättare

Översättaren MIGUEL IBÁÑEZ, Stockholm, har avlidit 35 år gammal.

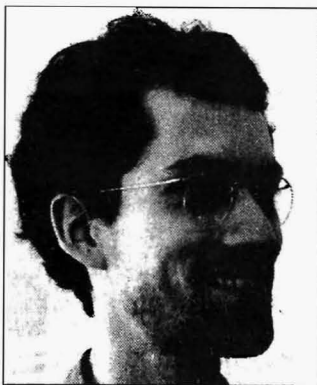
Han föddes i Trosa men växte upp och verkade i Stockholm.

Hans närmaste är föräldrarna Joaquin och Maud samt brodern Matias med fru och barn.

Efter studentexamen vid Whitlockska samskolan tog Miguel 1978 en fil kand med matematik som huvudämne, varefter han bedrev doktorandstudier med inriktning på algebraisk topologi och kommutativ algebra.

HAN LÄMNAD E sedan matematiken och lade genom studier vid bland annat Barcelonas och Stockholms universitet grunden till det som kom att bli hans största offentliga insats: översättning av skönlitteratur från kastilianska och katalanska. På kort tid etablerade sig Miguel som en av våra finaste översättare från dessa språk. För översättningen av Mercè Rodoredas "Mirall trencat" erhöll han i våras i Barcelona det betydelsefulla priset Premi Nacional de Literatura. Prismotiveringen lød: "För den bästa översättningen av ett katalanskt litterärt verk till ett annat språk under perioden 1990-92."

Miguel gick bort mitt i ett intensivt verksam liv. Vid sin död höll han på att avsluta den filologiskt utomordentligt krävande översättningen av den katalanska riddarromanen "Tirant lo Blanc" från 1490.

MIGUEL VAR en rikt begåvad människa. Vid förlaget Brombergs novellpristävling "Gåspennan" 1984 blev han en av förstapristagarna. Stråvan att på allvar bli författare övergav han inte trots att översättningarna tog huvuddelen av hans tid.

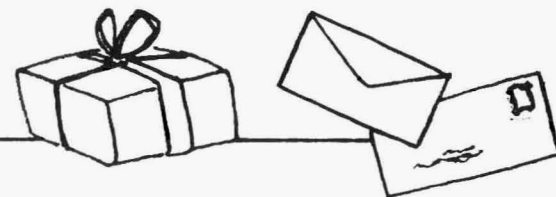
Han odlade också ett starkt intresse för musik, sjöng i kör, lärde sig spela orgel, gjorde elektronmusikaliska studiokompositioner och skrev musik för den experimentella "trivialmusikorkestern" Blomsterunge, där han var medlem.

Som en samlande gestalt i vänkretsen förmedlade han i många minnesvärda samtal sin omsorg om det humanistiska erfarenhetsarvet och det historiska vetandet, men han var också en ögonblickets man med stor kärlek till livets omedelbara glädjemen.

De som hade förmånen att vara Miguels vänner hyser stor saknad.

ULF ERIKSSON

CORREU

Revistes i publicacions;

- Associació de Socorros Mutuos, Buenos Aires
Butlletí Centre Català de Lausana, núm. 70
Caliu, núm. 85
Carta de España, núms. 469 - 473
Casal Català, d'Amsterdam, núm. 50
Casal Català, Tolosa de Llenguadoc, núm. 183
Catalan Writing, núms. 9 - 10
Catalònia Culture, núms. 33 - 34
Catalunya barri a barri, núm. 5
Centre Català, de Marsella, núm. 7
Centre Català, de Rosario, núms. 106 - 112
Ciutat, primavera 93
COM, núm. 28
Cultura, núms. 44 - 47
El Correu de la Unesco, núms. 175 - 180
El Temps, núms. 463 - 480
Espais, núms. 35 - 36
Espanòles en el mundo, núms. 7 - 8
Europa de les Nacions, núms 12 - 19
L'Alguer, Sardenya, núm. 27
La Veu d'Unió, núms. 231 - 233
Les Quatre Barres, butlletí, núm. 125
Lligam, núm. 41
Lluita, València, núm. 175
L'Opinió, Premià de Dalt, juny 93
Mälärregionen, núm. 2
Nostra Veu, Costa Rica, núms. 39 - 41
Notícia Catalana, Madrid, núms. 55 - 56
Notícies de la Generalitat, núms. 89 - 94
Pórtula, Marratxi (Mallorca), núms. 127 - 131
Veu de l'exili català i republicà, França, núms. 60-61
Xipreret, L'Hospitalet, núms. 149 - 153

Cartes:

- Carles Duarte i Montserrat
- C.M. Sant Martí - Orfe Martinenc
- "Casa Nostra" Zürich
- Fundació Pilar i Joan Miró
- Jordi Serra i Villalbi, Alcalde de Sitges
- Masia Vallformosa
- Amics dels Museus de Catalunya
- Associació Catalana d'Essen
- Maria Dolors Ayora, Periodista
- Ajuntament de Palma
- Cercle Català de Madrid
- Segura Hernell; S.A. Polinya
- Francesc Panyella i Farreras, Marsella
- Cercle Català de Marsella
- Jan Olof Andersson
- Magnet i Burch, Cia de Dansa
- El Vescomte de Almsa, Palacio de la Zarzuela
- Spånga Föreningsråd
- Consejería Laboral, Copenhague
- Josep Nubiola, Generalitat de Catalunya
- Carbones Pedraforca, Berga
- Monica Nyström
- Moderna Muséet
- Ajuntament Mont-Roig del Camp
- Emilio Malloí, Alemanya
- Kristian Kristiansen, Dinamarca
- Secció Consular, Ambaixada d'Espanya
- Thrifty, lloguer de cotxes, Barcelona

Llibres i publicacions:

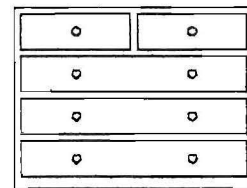
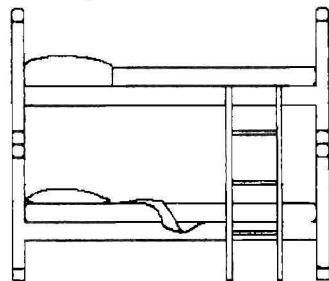
- Manual de catalanística, La Caixa
- Anuari de Españoles en el mundo
- Circusiana, Josep Vinyes
- Dossiers de Premsa, Jocs Olímpics
- Tidskriftscentralen

Videos i cassets:

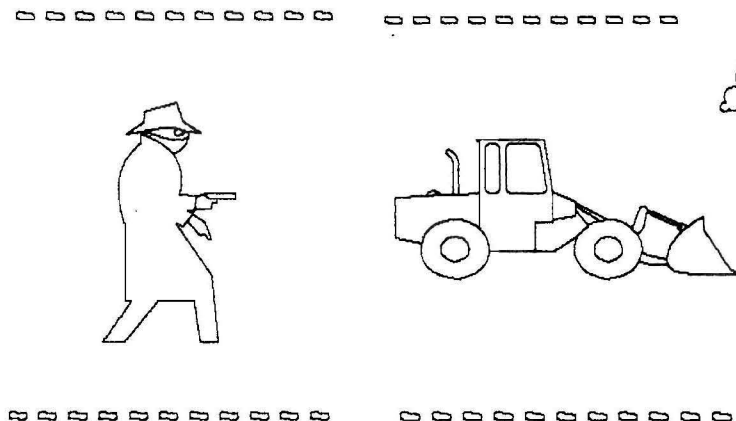
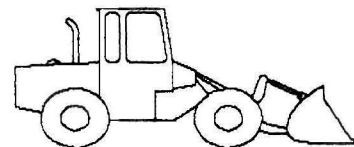
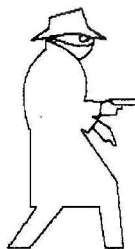
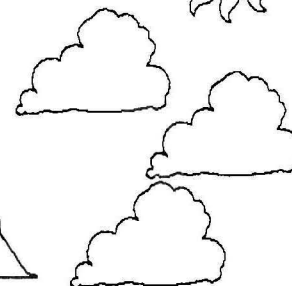
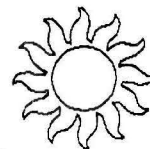
- Crònica catalana núm. 28 - 29
- Els Segadors

PAGINA INFANTIL

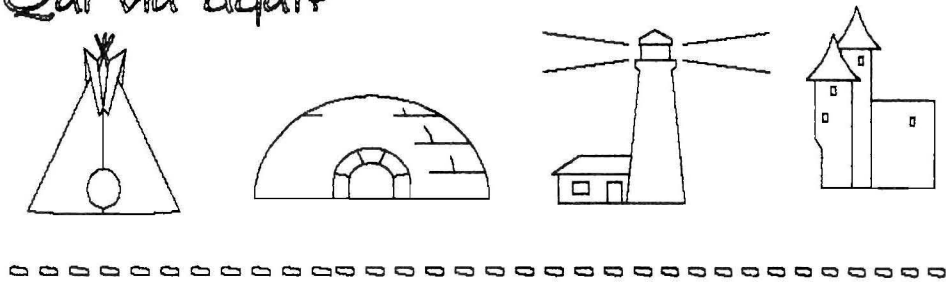
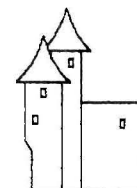
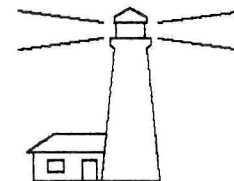
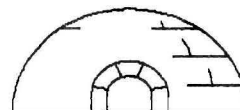
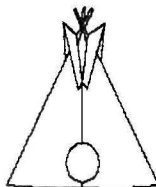
Saps dir i escriure què és això?

Pinta-ho
tot

Qui viu aquí?

Masia Vallformosa

*P.O. Box 327, Vilafranca del Penedès
Phone 897 82 86*. Telex 93637 MASVE. Fax 897 83 55
08735 Vilobí del Penedès. Barcelona. Spain.*